

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 11. maj 2009 af Østre Landsrets 4. afdeling
(landsdommerne Birte Lynæs, Gunst Andersen og Henrik Gam med domsmænd).

4. afd. a.s. nr. S-3476-08:

Anklagemyndigheden

mod

T_3

(cpr.nr.

(advokat Thorkild Høyer, besk.).

Roskilde Rets dom af 11. november 2008 (SS 4A-4208/2008) er anket af T_3
med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne T_1
 T_2 , V_1 og V_2 .

Tiltalte har supplerende forklaret, at T_2 råbte to gange til drengen. Tiltalte troede, at T_2 kendte drengen. Tiltalte har, foreholdt politirapport af 13. maj 2009, fastholdt, at det var T_2 og ikke T_1 , der råbte til drengen. Tiltalte stod ca. 10 meter væk fra drengen. Forklaringen, således som den er gengivet i byretten, om at han stod 5 meter fra drengen, er forkert. T_1 fik nøglesnoren fra T_2 , der fik den udleveret af drengen. Tiltalte sagde til de to kammerater to gange, at de skulle give nøglesnoren tilbage til drengen. De to kammerater, som han havde øjenkontakt med, reagerede ikke herpå. Det var hans opfattelse, at de hørte ham, men ikke ville gøre, som han sagde. Han huskede denne

omstændighed anderledes i byretten. Han stod alene, idet T_2 og T_1 stod tæt ved drengen.

T_2 havde sagt til drengen, at han skulle tage nøglerne af snoren. Da tiltalte så, at drengen tog nøglerne af snoren, fik han den tanke, at snoren ikke ville blive leveret tilbage. Tiltalte var klar over, at drengen var bange.

Tiltalte gik med de to kammerater fra stedet. Han gentog ikke, at snoren skulle leveres tilbage.

T_2 sagde til pigen, at han ikke havde nøglesnoren.

Tiltalte har kendt T_2 i næsten 2 år. Han holder sig i dag væk fra T_2 som følge af begivenheden med drengen. T_1 kendte tiltalte ikke.

Udspurgt af forsvareren udtaler tiltalte, at afstanden svarer til afstanden fra vidnesranken til hjørnet af retslokalet.

De fik alle et "lift" hjem til boligblokken, hvor de alle tre bor.

V_1 har supplerende forklaret, at de tre drenge stod i en trekant omkring ham. Der var en meter fra vidnet til T_2 , og de to andre var lige bag vidnet. Han blev bange, da det blev sagt, at han skulle vise sin nøglesnor og ville have hånden. Tiltalte gjorde ikke noget eller sagde noget, men rystede på hovedet. Tiltalte stod en smule længere væk fra vidnet end de to andre.

Vidnet havde hørt om T_2 tidligere, men kendte ikke pågældende.

Vidnet bemærkede ikke V_2 under episoden.

Vidnet har ikke hørt tiltalte sige, at nøglesnoren skulle gives tilbage.

V_2 har supplerende forklaret, at de tre drenge gik ud foran V_1 , således at han måtte stoppe. Alle tre drenge var med til at spærre vejen for V_1 .

Alle tre stod helt tæt på V_1 , og det så truende ud. Vidnet sørgede efter et par minutter for, at politiet blev tilkaldt. Hun var ca. 20 meter fra V_1 .

Hun talte med V_1 umiddelbart efter, og han sagde, at det var hans opfattelse, at alle tre drenge var sammen om røveriet.

Hun talte senere med T_2 om at få nøglesnoren tilbage.

T_1 har supplerende forklaret, at han var sammen med T_2 og T_3 . De gik samlet, og imod dem kom en dreng cyklende. Drengen blev stoppet af dem alle tre. Det var T_2 , der først sagde noget til drengen om en nøglesnor. Drengen sagde, at han skulle videre og udleverede nøglesnoren. De stod alle tre ved drengen. T_2 var foran drengen. Vidnet og T_3 stod ved siden af hinanden. T_2 fik nøglesnoren og gav den til vidnet. Vidnet hørte ikke T_3 sige noget under episoden. Det siger ikke vidnet noget, at T_3 skulle have sagt noget om nøglesnoren. De tog sammen til med bussen. T_3 's forklaring om deres videre færden er han ikke enig i.

Der var ingen af vidnets kammerater, der "bakkede ud af det".

T_2 har forklaret, at de var på vej mod svømmehallen. V_1 kom cyklende bagfra. Da han var passeret råbte vidnet til drengen. Han troede, at han kendte drengen.

T_2 råbte også til drengen. Vidnet ville se, om drengens nøglesnor var ægte og ville sammenligne den med den, som han selv havde. Han tror, at drengen blev bange. De stod helt tæt op mod drengen. Han bemærkede, at T_1 var lige bag ved vidnet, og T_3 var en smule længere væk.

Vidnet gav nøglesnoren, som drengen udleverede, til T_1 . Da sagde T_2 noget.

T_3 sagde måske på et tidspunkt, at de skulle levere nøglesnoren tilbage. Det var ikke hensigten at tage nøglesnoren fra drengen. Vidnet ville ikke anke sin dom, da drengen sagde, at det var røveri. Det kan godt være, at drengen blev bange. Der var ingen grund til at tage nøglesnoren fra drengen, da vidnet selv havde en tilsvarende nøglesnor.

Han bemærkede ikke V_1 før der var gået nogle minutter. Han blev kontaktet af V_1 , der ville have en nøglesnor. Da han kom hen til de to andre, sagde han ikke noget om, at V_1 ville have en nøglesnor.

Han husker ikke, om det var T₃, der også råbte til drengen, foruden vidnet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig som fastslået af byretten.

Straffen findes passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T₃ stadfæstes.

Prøvetiden regnes fra denne dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 14 MAJ 2009

P.j.v.

Dorte Godbæk

D O M

afsagt den 11. november 2008 i sag

S 4A-4208/2008

Pol.j.nr. 1200-76319-0067-08

Anklagemyndigheden

mod

T_1 -----

cpr.nr.

T_2

cpr.nr.

T_3

cpr.nr.

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskriftet er modtaget den 2. september 2008.

T_1
 T_2
 T_3 er alle tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 8. maj 2008, ca. kl. 17.45, ud for biblioteket i , i forening, for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved trussel om vold at have frataget en Louis Vuitton nøglesnor til en værdi af ca. 850 kr., idet de bad ham standse og spærrede ham vejen og truede ham til at udlevere nøglesnoren og herunder sagde "nu tæller jeg til tre og hvis jeg ikke får den, så banker vi dig" eller lignende.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Tiltalte T_1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T_2 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har T_3 har nægtet sig skyldig.

Forklaringer.

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte og af V_1 og V_2

Tiltalte T_1 har forklaret, at det er rigtigt, at den omhandlede nøglesnor blev fundet hos ham. Han var sammen med de medtiltalte ved

Det var første gang, at han var der. Han skulle hente noget tøj som medtiltalte T_2 havde lånt. De gik stille og roligt. En dansk dreng V_1 , som han ikke kendte i forvejen, kom cyklende. De gik alle tre ud foran ham, så han var nødt til at stoppe. Han fik V_1 's nøglesnor af T_2 og de forlod stedet. V_1 havde nøgleringen om sin hals, og han tog den selv af og gav den til T_2 . Det hele gik meget hurtigt. Han tror, at V_1 muligvis var bange for dem, fordi de var tre store indvandrerdreng, der stod foran ham. Han har ikke hørt trusler af nogen art. Han har ikke selv sagt noget til V_1 . Han stod ca. 4 meter fra V_1 . Han husker ikke de andre tiltaltes placering. De gik hjem til T_2 og snakkede ikke mere om episoden. Han glemte, at han havde nøglesnoren. Det hele kunne godt have virket naturligt, hvis det var således, at V_1 kendte T_2 og havde lånt sin nøglesnor ud til T_2 . Han kan ikke huske, at han skulle have set nogen pige i forbindelse med episoden. Politiet anholdt ham mens han var i skole. Afhøringen foregik på Politistation.

Foreholdt bilag 10, side 1, midt på, hvor tiltalte til politirapport har forklaret, at T_2 råbte, at drengen skulle stoppe, kan tiltalte ikke i dag huske, at det var sådan, at det foregik.

Foreholdt at han i samme rapport har forklaret, at T_2 lånte nøglesnoren af drengen, mener tiltalte ikke, at have sagt sådan. Han var i en form for chok, mens han blev afhørt af politiet.

Foreholdt at han til rapporten, side 2, øverst har forklaret, at han selv skulle have sagt noget til drengen, forklarer tiltalte, at han ikke i dag mener, at han sagde noget.

Afhørt af sin forsvarer, forklarer tiltalte, at de alle tre fyldte op på stien, så V_1 måtte stoppe. Han tror, at han fik nøglesnoren, fordi han havde den største lomme. Han havde selv een i forvejen, og havde ikke noget at bruge den anden til. T_2 havde en nøglesnor magen til drengens. De skulle ikke noget med nøglesnoren. Det hele har været for sjov.

Afhørt af de medtiltaltes forsvarer, advokat Hindhede, forklarer tiltalte, at der var en SSP-konsulent til stede under afhøringen, som han havde lejlighed til at tale med. Årsagen til, at han har siddet og forklaret om T_2 under afhøringen var, at han var i panik. Han har efterfølgende haft tid til at tænke over tingene og husker så, hvordan det i virkeligheden skete. Han opfattede det han forklarede under afhøringen som rigtigt, da han blev spurgt. Han fik de medtiltaltes forklaringer læst op under afhøringen.

Tiltalte T_3 har forklaret, at han er kammerat med T_2 . En dreng kom cyklende og en af de medtiltalte råbte, at han skulle stoppe. Han kan ikke huske, hvem af de to medtiltalte, det var. Den samme

som havde råbt første gang, råbte igen til drengen. Så stoppede drengen. De gik tættere på drengen. Tiltalte kunne se, at drengen blev bange. En af de to andre sagde til drengen, at han skulle aflevere sin nøglesnor og at han ville få den igen. Selv troede tiltalte ikke på det. T_2 fik nøgleringen. Drengen tog selv nøglen ud af nøglesnoren. T_2 gav nøglesnoren videre til T_1 . Tiltalte sagde, at drengen skulle have sin nøglesnor tilbage. Han tror ikke, at nogen af de to andre hørte, hvad han sagde. De gik fra stedet. 3-4 minutter senere kom en pige, der sagde, at det var hendes nøglesnor. Hun troede, at den nøglesnor som T_2 havde om sin hals og som var mage til den drengen havde afleveret, var hendes. Kort efter kom en ven i en bil, og de fik et lift hjem til T_2 . Han tog derfra hjem til sig selv. T_2 var den af dem, der var tættest på drengen. T_1 og tiltalte stod 4-5 meter fra drengen. Tiltalte er ofte sammen med T_2 og ville derfor vente på T_2 , da T_2 kontaktede drengen.

Foreholdt forklaringen til politirapport, bilag 8, side 3, forklarer tiltalte, at han blev anholdt, da han kom hjem fra skole. Afhøringen skete på T_2 Politistation. Det er forkert, når der står i rapporten, at drengen afleverede nøglesnoren til T_1 . Det var rettelig til T_2 , som gav den videre til T_1 .

Afhørt af sin forsvarer, forklarer tiltalte, at han var sur, da en af de andre tog nøglesnoren fra drengen. Han stod så tæt på pigen, at han kunne høre, hvad hun sagde til T_1 . T_1 var gået videre og var ikke i nærheden af pigen.

Afhørt af advokat Kirsten Holm, forklarer tiltalte, at det var en fornemmelse han havde, at den af de to andre som fik nøglesnoren ikke ville give den tilbage til drengen. Han så ikke noget til pigen, medens drengen udleverede nøglesnoren. Det er hans opfattelse, at hun har været 30-40 meter væk fra stedet.

Tiltalte T_2 har forklaret, at han kom gående sammen med de medtiltalte ad en sti for både gående og cyklende. En dreng kom cyklende bag dem. Han troede, at det måske var en han kendte fra klubben, som han plejede at lave sjov med. Han råbte til ham, at han skulle stoppe. Da drengen ikke stoppede, råbte T_3 til drengen, at han skulle stoppe. Derefter stoppede drengen. De gik alle tre hen til ham. Han var selv den, der kom tættest på drengen. De andre var 1-2 meter fra drengen. Han sagde til drengen, at han gerne ville se hans nøglesnor. Han havde selv en nøglesnor af samme mærke. Han ville se om drengens var ægte. Hans egen var uægte. Drengen havde selv taget nøglen ud, da han gav nøglesnoren til tiltalte. Tiltalte gav nøglesnoren videre til T_1 , som også havde en nøglesnor mægen til, og som skulle se, om den var ægte. Drengen sagde, at han skulle noget, og at han hurtigt ville komme tilbage. Drengen kom ikke tilbage selv om de ventede nogle minutter. De gik derefter fra stedet. Derefter kom en pige cyklende. Hun sagde, at nøglesnoren, som tiltalte havde på sig, var hendes og at de lige havde taget den fra en dreng. De to medtiltalte var gået videre. Han kunne ikke finde dem. Pigen cyklede derefter fra stedet. Ingen af

dem har truet drengen. Han tror ikke, at drengen udleverede nøglesnoren, fordi han var bange.

Afhørt af tiltaltes forsvarer, forklarer tiltalte, at drengen bare cyklede forbi dem på stien, da han så ham og troede, at det var en han kendte. Han så ikke, at drengen var sammen med andre. T_1 skulle også se nøgleringen for at se, om den var ægte. Pigen sagde, at hun gerne ville have nøglesnoren tilbage, men da var de andre gået videre.

Afhørt af advokat Hindhede, forklarer tiltalte, at han først så, at drengen havde en nøglesnor om halsen, da han kom over til drengen, efter at drengen var stoppet. Han råbte til ham, at han skulle stoppe, fordi han troede, at det var en han kendte.

Anklageren foreholdt tiltalte T_2 dennes forklaring til politirapport, bilag 3, side 3, hvor tiltalte har forklaret, at drengen gav nøglesnoren til T_1 . Han ved ikke, hvorfor han forklarede sådan til politiet. Det rigtige er, at det var ham selv, der fik nøglesnoren af drengen og gav den videre til T_1 .

Foreholdt samme bilag, side 2, nederst, forklarer tiltalte, at han først bad om at måtte se drengens nøglesnor. Drengen tog den af og sagde, at han skulle over til nogle venner og pegede i retning mod Netto. Derefter sagde T_1 , at drengen godt kunne låne dem nøglesnoren og at han ville få den igen, når han kom tilbage.

Vidnet, V_1 , 13 år, har forklaret, at han var sammen med sin veninde V_2 , der var blevet ved Station. Han kom cyklende ad en sti på vej ind til nogle venner, da han blev viftet ind til siden af tre indvandrerdreng, som sagde stop. Den ene af dem sagde, giv mig den dér og pegede på til nøglesnoren, som han havde om halsen. Det blev sagt med en dyb stemme. Han svarede, nej det er ikke jeres. Ham, der havde bedt om nøglesnoren, markerede nu et slag med knytnæve. Han opfattede det som truende. Den samme sagde, "nu tæller jeg til tre, så" samtidig med, at han kiggede truende på vidnet. Vidnet tog nøglesnoren af og tog nøglerne af snoren. Han gav nøglesnoren til den ene af dem. De to andre stod lige bag ham, der fik nøglesnoren. En af de to andre sagde noget. Den sidste af dem stod bare og kiggede på. Ham, der fik nøglesnoren, sagde mest.

Anklageren oplæste fra bilag 4, side 2, signalementet af de tre tiltalte.

Vidnet var bange under episoden. Han var bange for at få tæv.

Foreholdt forklaringen samme bilag, side 3, øverst, forklarer vidnet, at det ikke er rigtigt, at han til politirapporten skulle have forklaret, at han fik en trussel om, at han ville få bank. Det var V_2 's nøglesnor.

Afhørt af forsvareren Kirsten Holm, forklarer vidnet, at han kom cyklende

på V_2 's cykel. Han kan ikke huske, om ham, der ville have nøglesnoren, sagde noget om, at han ville undersøge om den var ægte. Den pågældende havde selv en nøglesnor. Han gav nøglesnoren videre til en af vennerne. Den pågældende sagde, er det min nu og tog den på. V_2 kunne ikke, derfra hvor hun stod, se, hvad der foregik. Han kom cyklende i retning mod de tiltalte, da han blev bedt om at stoppe.

Afhørt af advokat Hindhede, forklarer vidnet, at det var ham, der i politirapporten blev betegnet som A, der sagde stop. Det var også ham, der fik nøglesnoren og gav den videre. Vidnet husker ikke, at der var nogen af de to andre, der sagde stop. Han husker ikke, at der blev sagt, at de kun skulle låne den og at han ville få den tilbage. Det var også A, der sagde, at han ville tælle til tre. A stod forrest og de to andre lige bag ved ham.

Foreholdt af anklageren om signalementet af A, hvor der står, at det var A, der havde logoet med M på bukserne, kan være ukorrekt, svarer vidnet, at det kan det godt, og at det muligvis i stedet for kan være en af de to andre, der havde det pågældende logo.

Vidnet V_2 , 15 år, har forklaret, at hun var sammen med V_1 . De var på vej til Station. V_1 cyklede på hendes cykel og havde derfor lånt hendes nøglesnor med cykelnøgle. Hun gik selv bag efter sammen med to andre. Hun så tre drenge komme over til V_1 . Det lignede som om, at de skulle til at skubbe ham af cyklen. Hun stod ca. 10 meter væk og kunne ikke høre, hvad der blev sagt. Hun kendte T_2 . De to andre, som T_2 var sammen med, kendte hun ikke. De stod alle tre meget tæt på V_1 . V_1 virkede bange. Da de kom over til ham bagefter, ryttede han så meget, at han næsten ikke kunne sige noget. De to hun ikke kendte, stod lige bag ved T_2 . Det var T_2 der fik nøglesnoren af V_1 . T_2 gav den videre til ham, der stod i midten.

Foreholdt bilag 3, side 3, øverst, forklarer vidnet, at det hun her gengiver, er noget hun har hørt fra V_1 . Hun gik over og spurgte T_2 om hun måtte få nøglesnoren tilbage. Han sagde, at han ikke havde den. Hun har senere ved politiets mellemkomst fået nøglesnoren tilbage.

Afhørt af advokat Kirsten Holm, forklarer vidnet, at hun stod sammen med sine to venner. De stoppede op, da de tre kom hen til V_1 . De ønskede ikke at blande sig. Der er mange, der bliver slået ned i området. T_2 havde sin egen nøglering. Den var magen til vidnets, men havde en anden farve. Da hun gik over for at bede om at få sin nøglesnor tilbage af T_2 , var de to andre gået lidt væk fra stedet. Hun har fået sin nøglesnor i gave, og ved derfor ikke, om den er ægte. Hvis den er ægte, koster den omkring 700 kr.

Personlige oplysninger.

De tiltalte er ikke tidligere straffet.

Der er under sagen afgivet erklæringer fra Familierådgivningen, Kommune vedrørende de tiltalte T_3 og T_2 .

Rettens begrundelse og afgørelse.

Efter den stedfundne bevisførelse herunder de af forurettede V_1 og vidnet V_2 afgivne forklaringer lægges det til grund, at de tiltalte i samlet flok begav sig hen til V_1 , hvor tiltalte T_2 truede forurettede med en knytnæve og fremsatte en verbal trussel efter at have forlangt at få nøglesnoren

Tiltalte T_2 har herved gjort sig skyldig i røveri af en nøglesnor til en ukendt værdi.

De tiltalte T_1 og T_3 befandt sig lige bag T_2 og må have set og hørt T_2 's trusler. Ved desuagtet at blive stående tæt op af T_2 må disse tiltalte have forstået, at V_1 opfattede dem som en del af en gruppe. De tiltalte T_1 og T_3 findes derved skyldige i medvirken til røveri.

Straffen fastsættes for tiltalte T_2 efter straffelovens § 288 stk. 1, nr. 1 til fængsel i 4 måneder.

Det findes ikke påkrævet, at den idømte straf fuldbyrdes og fuldbyrdelsen af straffen udsættes derfor som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 56 stk. 2.

Straffen fastsættes for de tiltalte T_1 og T_3 efter straffelovens § 288 stk. 1, nr. 1 jf. § 23 til fængsel i 3 måneder.

Det findes imidlertid upåkrævet, at de idømte straffe fuldbyrdes.

Fuldbyrdelsen af straffene udsættes derfor som bestemt nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Ved strafudmålingen har retten lagt vægt på, at der er tale om et gaderøveri begået over for en dengang 12-årig dreng af flere i forening, men taget hensyn til at der ikke er blevet anvendt direkte vold og på de tiltaltes unge alder og ustraffede fortid.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T_1 skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

- 1) Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte , T₃ skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

- 1) Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte T₂ skal straffes med fængsel i 4 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

- 1) Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom
- 2) Tiltalte skal i prøvetiden undergive sig hjælpeforanstaltninger i h. t. lov om social service efter kommunens nærmere bestemmelse.

De tiltalte skal betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

Ove Ulrichsen

/ahr

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Roskilde, den 14. november 2008

P.d.v.

Vibeke Hansen
overassistent